

Věra Jurásková

aneb očima malého dítěte

Autorský tým: Kristýna Rychtecká, Justýna Brachtlová, Ondřej Hošek, Marek Neumann,
Tomáš Monczka

Pedagogické vedení: Bc. Pavel Bureš

Škola: ZŠ Severovýchod 484/26, Zábřeh

Paní Jurásková navštívila naši školu, aby nám předala své poznatky o druhé světové válce očima malé dívky. I přesto, co prožila, je stále plná života. Její životní motto zní: „ Když člověk žije poctivě a poctivě pracuje a má rad svou práci, tak je šťastný.“

VĚRA JURÁSKOVÁ

Věra Jurásková narozena 11.5.1937 ve Stvolové jako Věra Marková, žila v Letovicích (okr. Blansko, Jihomoravský kraj). Společně s rodinou bydleli na statku, kde poskytovali zázemí vojenským generálům. Mělo to však svá pro i proti. Sice se jí naskytlá příležitost navštívit jeden z vojenských táborů. Zato jeden z mladších generálů je později okradl, i přesto, že mu poskytl veškerou péči.

Od roku 1943 chodila do Obecné školy ve Skřibu. Později v roce 1951 nastoupila na Gymnázium v Boskovicích. V roce 1961 vystudovala pedagogický institut univerzity Palackého v Olomouci, ale role učitele se ujala ihned po vystudování střední školy, tzn. v roce 1955. V průběhu své učitelské kariéry, která trvala do roku 2007, se také stala v letech 1981 - 1991 ředitelkou školy ZŠ Školská v Zábřeze.

Druhou světovou válku zažila jako malé dítě, proto neměla přímé informace o tom, co se dělo ve vesnici. Avšak byla svědkem několika událostí. Jednou z nich je příběh, znám jako Letovický masakr. Myslivec, který bydlel na okraji lesa, se příliš neprojevoval. Každý večer jezdil na kole pryč ze vsi. Donášel na místní bohatší občany, kteří skoro pokaždé zmizeli bez povšimnutí. Později vyšlo na povrch, že spolupracoval s gestapem. Také bylo zjištěno, že tyto oběti byly mučeny a pohřbívány na místním bazénu. Ke konci války se vesničané dozvěděli zbytek kruté pravdy. Přišlo se na jména vrahů a došlo na jejich potrestání. Byli odsouzeni na místním mostu a poté ponořováni do vody a mučeni, stejně jako jejich oběti.

Když se dnes paní Věra ohlédla zpět, zjistila, že za spoustu věcí vděčí jejímu učiteli z obecné školy. Protože i přesto, že byl 4 roky vězněn v koncentračním táboře, zůstal stále svůj a nikdy jeho trápení nezměnilo učitelský přístup k dětem.